నీ కోసమే...

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 29 ఆగస్ట్, 2002

"అమ్మా... పక్క ప్లాటులో ఇల్లు కట్టబోతున్నారా?"

– తల్లిని అడిగాడు విష్ణు.

"అవునురా..! నిన్న ప్లాటు క్లీన్ చేయిస్తూంటే అడిగాను. రేపు ఉదయం నాలుగు గంటలకు భూమి పూజ చేస్తారట. కొంతసేపు మన యింటి నుంచి కరెంటు తీసుకుంటామని అడిగారు. సరేనన్నాను!" అంది సుజాత.

"మంచి పని చేశావు. ప్రపంచంలో అందరికీ సహాయం చేయలేకపోయినా కనీసం మనల్ని సహాయం అడిగినవాళ్ళకు మనకున్నంతలో సహాయం చేయడం మన ధర్మం!"

శుక్రవారం ఉదయం సుజాత కొడుకును నిద్ర లేపింది.

"విష్ణూ! కాలింగ్ బెల్ మోగుతోంది. బహుశా ప్రక్క ఫ్లాటు వాళ్ళే అయివుండొచ్చు. వెళ్లి ప్లగ్ పెట్టి వచ్చేయ్!"

"అబ్బా... మంచి నిద్ర పాడుచేయకమ్మా..! ఓ గంట తర్వాత చూద్దాంలే!"

"బాగుంది. నీ నిద్రకోసం వాళ్ళను ముహూర్తం పోస్ట్‌పోన్ చేసుకోమంటావా? కాస్త వెళ్లరా! వాళ్ళు మళ్లీ బెల్ కొట్టారంటే నాన్న నిద్ర లేస్తారు..!"

ఆ మాట వినగానే టక్కున లేచి కూర్చున్నాడు విష్ణు.

విష్ణు తండ్రికి ఆస్మా వల్ల ఆయాసంతో దాదాపు ప్రతిరాత్రీ ఆలస్యంగా నిద్రపడుతూంటుంది. అందువల్ల తండ్రికి నిద్రాభంగం అవుతుందని తల్లి చెప్పగానే- లేచి వెళ్లి తలుపు తీసి, గేటు దగ్గరి లైటు వేశాడు.

గేటు దగ్గర ఓ అందమైన అమ్మాయి నిలుచుని వుంది. ఇరవై ఏళ్లు ఉండొచ్చు వయసు! తెల్లచీర, అదే రంగు బ్లౌజు ధరించి తలనిండా మల్లెపూలు పెట్టుకొని ఉంది.

విష్ణు దగ్గరికి రాగానే-

"గుడ్ మార్నింగ్ అండి! నిన్న మీ అమ్మగారిని కరెంటు కనెక్షను కొంతసేపు కావాలని అడిగాము. ఆవిడ సరేనన్నారు!" అంది.

"అమ్మ చెప్పింది! రండి లోపలికి!"

"వద్దండీ..! గేటు లాక్ తీయకండి. మీరు ప్లగ్ పెట్టి, స్విచ్ వేస్తే చాలు!" అంది.

శుక్రవారం ఉదయాన్నే మహాలక్ష్మిలా ఇంటికి వచ్చిన ఆ అమ్మాయిని బయటినుంచే పంపేయడం అతనికి యిష్టంలేకపోయింది.

"ఫర్వాలేదు!" లాక్ తీసి లోపలికి ఆహ్వానించాడు.

ఆమె సోఫాలో కూర్చున్నాక- తను వెళ్లి ప్లగ్ పెట్టి, స్విచ్ ఆన్ చేసి బయటకి వెళ్లి చూసొచ్చి, ఆమెతో- "లైట్లు వెలుగుతున్నాయి!" అన్నాడు.

ఆమె 'థాంక్స్' చెప్పి వెళ్లిపోయింది.

విష్ణుకి పడుకున్నా... నిద్ర పట్టలేదు.

బయటకు వచ్చి ప్రక్క ఫ్లాటు వైపు చూశాడు.

ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు కాబోలు- పీటలపై కూర్చుని ఉన్నారు.

ఆ అమ్మాయి పురోహితుడికి కావలసినవి అందిస్తూ, మేస్త్రీకి సూచనలు ఇస్తూ, తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడుతూ చాలా బిజీగా ఉంది. ఆ అమ్మాయి అందానికి అసలుకారణం ఆ చురుకుదనమే అనిపించింది అతనికి.

వాళ్ళ మాటల వల్ల ఆమె పేరు 'స్నేహ' అని తెలిసింది.

కొద్దిరోజులలోనే విష్ణు, స్నేహ మంచి స్నేహితులయిపోయారు.

విష్ణు ఆమెకి ఎన్నోవిధాలుగా సహాయం చేశాడు. ఇల్లు పూర్తయ్యేవరకూ అన్నిపనులూ స్నేహ ఒక్కతే చూసుకుంది- విష్ణు సహాయంతో.

గృహప్రవేశం రోజు- విష్ణు తల్లిదండ్రులకు దంపతులకు ఇచ్చే తాంబూలంలో మంచిబట్టలు పెట్టి ఇచ్చింది.

"ఎందుకమ్మా... యివన్నీ? పైగా- మీ బంధువుల్లో పెద్దదంపతులకు ఇవ్వాలి ఇవి! మళ్లీ వాళ్ళు చిన్నబుచ్చుకోకూడదు కదా..!" అన్నాడు విష్ణు తండ్రి రమణమూర్తి.

"మాకెంతో సహాయం చేశారు మీరూ, మీ అబ్బాయి! మీకంటే బంధువులు మాకు ఇంకెవరున్నారు? బంధుత్వాల కంటే అనుబంధాలకే ప్రాముఖ్యత ఇస్తాను నేను!" అంది మెల్లగా.

ఆరోజు సాయంత్రం సప్లయిర్స్‌కి వాపసు చేయాల్సినవన్నీ పంపించేసి మేడ దిగి వచ్చాడు విష్ణు.

స్నేహ ఒక్కతే ఇంట్లో వుంది.

కుర్చీలో కూర్చుని దీర్ఘంగా ఏదో ఆలోచిస్తోంది...

ముఖంలో అలసట బాగా కనిపిస్తోంది.

అలసటలో ఇంకా అందంగా కనిపించింది ఆమె- అతని కళ్ళకి.

"స్నేహా..!" అన్నాడు ఆమెని సమీపించి.

"ఆఁ..!" అంటూ ఆలోచనల్నుంచి తేరుకొని,

"కూర్చో విష్ణూ!" అంది.

విష్ణు కూర్చున్నాక-

"మీకంతా బాగా శ్రమ ఇచ్చాను విష్ణూ! నువ్వే లేకపోతే అసలు నేనీ ఇల్లు కట్టడం పూర్తిచేసేదాన్నా... అనిపిస్తోంది. మీరు మా ప్రక్కప్లాటులోనే ఉండటం నిజంగా మా అదృష్టం!" అంది స్నేహ.

"భలేదానివే! నేను కాకుంటే మరొకరు సహాయం చేసేవాళ్ళు. పైగా... నేనెటూ ఖాళీగానే ఉన్నాను కదా!" అన్నాడు విష్ణు.

"విష్ణూ! నువ్వేమీ అనుకోనంటే ఒకమాట..."

చెప్పమన్నట్లు చూశాడు.

"మీ అమ్మానాన్నల్తో పాటు నీకు కూడా బట్టలు పెట్టాలని అనుకున్నాను. మళ్లీ ఎవరైనా ఏమైనా అనుకొంటారేమో అని పెట్టలేదు..!"

"అలాంటి ఫార్మాలిటీస్ ఏమీ పెట్టుకోకు. అసలే చాలా ఖర్చయింది నీకు!"

"కానీ, బట్టల బదులు నీకొక చిన్న గిఫ్ట్ కొన్నాను. నువ్వు వద్దనకూడదు!" అంది స్నేహ.

"వద్దనే అంటాను. అయినా- నువ్వు నాకు గిఫ్ట్ కొనడం ఏమిటి? నేను గిఫ్ట్‌ని ఆశించి నీకు సహాయం చేయలేదు!" చెప్పాడు విష్ణు.

"ఛ... ఛ..! అలా ఎందుకు అనుకుంటావు? నిన్ను అప్పుడిలా భావించి నా గుర్తుగా కొన్నాను. ఇల్లు కట్టిన సంతోషంలో నీకు బహూకరించాలని అనిపించింది."

"ఇంతకూ ఏం కొన్నావు... నాకోసం?" అడిగాడు.

అల్మరాలో వున్న 'ఆర్గనైజర్' తీసుకొని అతనికిచ్చింది.

"ఓహ్ఁ... నేనే ఒకటి కొనాలని చాలారోజుల్నుంచి ప్రయత్నిస్తున్నాను. కుదరడం లేదు. మంచి గిఫ్ట్ ఇచ్చావు. థాంక్యూ..!" అన్నాడు విష్ణు ఆనందంగా.

తన గిఫ్ట్ విష్ణుకి నచ్చడం స్నేహకు తృప్తినిచ్చింది.

• • •

స్నేహ స్వంత ఇంట్లో చేరాక, ఆమె బిజీషెడ్యూలు చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు విష్ణు.

ఉదయం ఆరుగంటల నుండి ఎనిమిది వరకు ట్యూషన్లు, తర్వాత స్కూలు, సాయంత్రం ఆరు నుంచి ఎనిమిది వరకు మళ్లీ ట్యూషన్లు, రాత్రి తొమ్మిదికి మేడపైకి చదువుకోవడానికి వెళ్లిందంటే... రాత్రి పదకొండు గంటలకు క్రిందికి దిగివస్తుంది.

రమణమూర్తికి స్నేహ ఎంతో నచ్చింది.

చిన్నవయసులోనే బాధ్యతలను తెలుసుకుని, కష్టపడి సంపాదిస్తూ, ప్రైవేటు కంపెనీలో చిన్నజీతానికి పనిచేస్తున్న తండ్రికి సహాయం చేయడం ఒక ఎత్తయితే.., ఇంత కష్టపడుతూ కూడా తాను కష్టపడుతున్నట్టు ఫీల్ కాకపోవడం, దానిగురించి ఎవరితోనూ అనకపోవడం ఆయన్ని ఆశ్చర్యపరిచింది. ఆ విషయం డైనింగ్‌టేబుల్ దగ్గర భార్యతో అన్నప్పుడు విన్న విష్ణుకి ఎంతో సిగ్గనిపించింది.

'తను మగాడిగా ఉండి, చదువు పూర్తయినా– ఇంకా తండ్రిపైనే ఆధారపడుతూ, ఉద్యోగం ఇంకా రాలేదని స్నేహితులతో తిరుగుతూ కాలం గడుపుతున్నాడు. స్నేహ ఆడపిల్లగా ఉండికూడా కష్టపడుతూ ఓ కొడుకులా తండ్రికి సహాయపడుతోంది. తను స్నేహ నుంచి చాలా నేర్చుకోవాలి!' అనుకున్నాడు.

ఆ విషయమే స్నేహతో చెప్పాడు విష్ణు.

విష్ణువైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది స్నేహ.

"ఇదే ఇంకో మగాడయితే 'స్కూల్లో టీచరుద్యోగం చేయడం గొప్పా..? ట్యూషన్లు చెప్పాలా? నాకంత ఓపిక లేదు' అనేవాడు. నీ ఫ్రాంక్‌నెస్ మెచ్చుకోదగ్గది!"

"మంచిని 'మంచి' అని చెప్పడానికి సిగ్గెందుకు? ఈరోజునుండే ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నం చేసి ఏదో ఒక ఉద్యోగంలో చేరిపోతాను!" అన్నాడు.

అతను అన్నట్టుగానే వారంరోజుల్లో ఓ చిరుద్యోగంలో చేరిపోయాడు.

ఒకరోజు స్నేహ విష్ణుతో చెప్పింది–

"విష్ణూ! ఇంకో వారంరోజుల్లో సమ్మర్ హాలిడేస్‌కి స్కూలు మూసేస్తారు. ట్యూషన్లు ఉండవు. బి.ఎస్.ఆర్.బి. బేన్ చేశాక బ్యాంకు ఉద్యోగాలకు అవకాశాలు లేవు అనుకున్నాం కదా..! కానీ, ఈమధ్య కొన్ని బ్యాంకులు ఉద్యోగాల కోసం ప్రకటనలు ఇచ్చాయి. మనిద్దరం వాటికి ప్రిపేర్ అవుదామా?" అంది స్నేహ.

"మంచి ఆలోచన! ఇద్దరం కలిసి చదివితే ఇంటరెస్టుగా ఉంటుంది. ఒకరికి తెలియనివి మరొకరి నుంచి తెలుసుకోవచ్చు!"

విష్ణు, స్నేహలు ఎక్కువ సమయం విష్ణువాళ్ళ మేడపైనే చదువుకోసాగారు.

జీవితంలో ఎప్పుడూ అంతసేపు చదవని విష్ణులో– స్నేహ సాహచర్యం వల్ల మార్పు రావడం సుజాత, రమణమూర్తులకు ఆనందం కలిగించింది.

"ఎటువంటివాణ్ణి ఎలా మార్చేసిందండీ... ఆ అమ్మాయి?" భర్తతో అంది సుజాత.

"ఆపోజిట్ సెక్స్‌లో ఉన్న ఆకర్షణ ఎటువంటి వాళ్ళనైనా మార్చేస్తుంది!"

"పోనీలెండి! కారణమేదైనా దానివల్ల మంచి జరుగుతున్నప్పుడు మనం ఎందుకు బాధపడాలి?"

"ఇప్పుడు మంచిగానే అనిపిస్తుంది. రేపు వాడు ఆ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే బాధపడవా?"

"ఎందుకు బాధపడతాను? అటువంటి కోడలు రావాలేగాని, నెత్తిమీద పెట్టుకొని చూసుకుంటాను!" తేల్చిచెప్పేసింది సుజాత.

"ఏమిటో... ఆ అమ్మాయిలో అంత గొప్పతనం?" నవ్వుతూ అడిగాడు రఘుణమూర్తి.

"గొప్పతనం ఉందో, లేదో నాకు తెలియదుగానీ– మంచితనం ఉంది. అదే నాకు నచ్చింది!"

"నిజమే! అయితే అంత అదృష్టం మనకుండాలిగా..?!"

"అంటే... మీకూ ఇష్టమేనన్నమాట?" ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అంది సుజాత.

"మీరిద్దరూ ఔనంటే కాదని నేనెలా అంటాను? అయినా... అన్నీ మనమిద్దరమే ఊహించుకుంటున్నాము. నీ సుపుత్రుడి ఆలోచనలెలా వున్నాయో..?!" సందేహం వ్యక్తం చేశాడాయన.

"ప్రస్తుతానికి వాడికి అటువంటి ఆలోచన లేకపోతేనే మంచిది! అప్పుడే పరీక్ష బాగా వ్రాస్తాడు. వాడికి ఉద్యోగం వచ్చాక అప్పుడు స్నేహ గురించి ఆలోచిద్దాం!" అంది సుజాత.

స్నేహ బ్యాంకు పరీక్ష పాసైంది.

విష్ణు పాసు కాలేదు.

ఇంటర్వ్యూలో కూడా నెగ్గి బ్యాంకు ఉద్యోగం సంపాదించింది స్నేహ.

విష్ణు స్వీటు ప్యాకెట్ యిచ్చి అభినందించాడు.

"నిన్ను చూస్తే స్వాతిముత్యంలో కమల్‌హాసన్‌లా కనిపిస్తున్నావు!" అంది స్నేహ.

"అంటే... నేను వెర్రిబాగులవాడిలా కనిపిస్తున్నానా?"

"లేకపోతే.?! నీకు ఉద్యోగం రానందుకు నేను బాధపడుతూంటే– నాకు ఉద్యోగం వచ్చిందని స్వీట్లు తెచ్చిస్తావా? విష్ణూ... నీకు జాబ్ రానందుకు బాధగా లేదూ?" ప్రశ్నించింది స్నేహ.

"నీకొచ్చిందిగా... అందువల్ల లేదు!"

"జెలసీగా లేదూ..?"

"జెలసీ అంటే?" అర్థంకానట్టు చూస్తూ అన్నాడు.

అతని జోకు అర్థమై నవ్వేసింది.

• • •

స్నేహకి ఉద్యోగం రాగానే ఎన్నో సంబంధాలు వెతుక్కుంటూ రాసాగాయి.

అందులో ఒక సంబంధం తన తల్లిదండ్రులకు నచ్చిందని, పెళ్ళిచూపులకి మంచిరోజు నిర్ణయించారని స్నేహ సుజాతతో చెప్పింది.

ఆ విషయం తల్లి చెప్పగానే ఒక్కక్షణం షాకయ్యాడు విష్ణు.

అంతలోనే తేరుకొని–

"వెరీగుడ్..! త్వరలో వాళ్ళింట్లో ఇంకో శుభకార్యం జరుగుతుందన్నమాట!" అన్నాడు.

"ఒరేయ్ఁ..! స్నేహకి పెళ్ళంటే నీకు బాధగా లేదా? ఆమెపై ఎంత మమకారాన్ని పెంచుకున్నావు?! చెప్పు... స్నేహ తల్లితో నన్ను మాట్లాడమంటావా?"

"వద్దమ్మా..! నేను స్నేహను ప్రేమించలేదు. ఓ స్నేహితురాలిగా ఇష్టపడ్డాను... అంతే!"

"ఒరేయ్‌c..! నీవు ఎవరినైనా మోసం చేయగలవేమో గాని, కన్నతల్లిని మోసం చేయలేవు. నువ్వు నిద్రలో స్నేహ పేరును కలవరించడం, నేను స్నేహ గురించి చెప్పినప్పుడల్లా నీ కళ్ళలో ఆనందం, ఇప్పుడు స్నేహకి పెళ్ళిచూపులు అనగానే నీ కళ్ళలో ఆందోళన నేను గమనించలేదని అనుకుంటున్నావా? ఇలాంటి విషయాల్లో ఆలస్యం చేయకూడదు. నేను స్నేహ పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడతాను!"

"అమ్మా! నువ్వు చెప్పినవన్నీ నిజమే! కానీ, స్నేహ మంచి ఉద్యోగంలో ఉంది. వచ్చే పెళ్ళికొడుకు మంచిఉద్యోగంలో ఉన్నాడని చెప్పావు. వాళ్ళ ముందు నేనెంత? నా ఉద్యోగమెంత? పైగా- స్నేహ నన్ను ప్రేమించి ఉంటే ఈ సంబంధానికి ఒప్పుకొనివుండేది కాదుగా..! ఇక ఈ విషయం ఇంతటితో మరచిపో!" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు విష్ణు.

విష్ణు వద్దని చెప్పినా- ఉండలేక స్నేహతో మాట్లాడింది సుజాత.

"విష్ణు అంటే ఓ స్నేహితుడిగా నాకెంతో ఇష్టం, గౌరవం! పైగా- ముక్కూ, మొఖం తెలియనివ్యక్తిని చేసుకోవడం కంటే- బాగా తెలిసిన, అదీ మంచి మనసున్న విష్ణులాంటి వ్యక్తిని పెళ్ళిచేసుకోవడం నాకూ ఇష్టమే! కానీ, విష్ణుకి ఉద్యోగం లేని కారణంగా మీ సంబంధం చేసుకోవడం మా అమ్మానాన్నలకు ఇష్టంలేదు. వాళ్ళను కష్టపెట్టే ఏ నిర్ణయమూ నేను తీసుకోను. ఎందుకంటే ఈ వయసులో వాళ్ళు ఎటువంటి బాధనీ తట్టుకోలేరు. మీరు మా అమ్మానాన్నల్ని ఒప్పిస్తే నాకు అభ్యంతరం లేదు!" మనసులోని మాట చెప్పేసింది స్నేహ.

కొడుకు నిరుద్యోగం సుజాతను స్నేహ తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడనివ్వకుండా చేసింది.

ఇంతలో... పెళ్ళిచూపులకు వచ్చే అబ్బాయి తాతగారు పోవడంతో- పెళ్ళిచూపుల కార్యక్రమం తాత్కాలికంగా వాయిదా పడిందని సుజాతతో స్నేహ చెప్పింది.

'హమ్మయ్య..!' అనుకుంది సుజాత.

ఒకరోజు విష్ణు స్నేహతో- "స్నేహా! మళ్లీ బ్యాంకు ఉద్యోగాలకోసం రెండు ప్రకటనలు వచ్చాయి. ఈసారి నేను ఇంకా బాగా ప్రయత్నించాలని అనుకుంటున్నాను. నువ్వూ నాకు హెల్ప్ చేయాలి!" అన్నాడు.

"నేనా? నాకంత టైమెక్కడిది? బ్యాంక్‌కి పోయిరావడంతోనే నా టైమంతా అయిపోతూం టుంది."

"అదేమిటి అలా అంటావు..? నువ్వు స్కూల్లో పనిచేసేరోజుల్లో ఇంతకంటే ఎక్కువగా కష్టపడేదానివిగా? పైగా- సాయంత్రాలు నువ్వు ఖాళీగానే ఉంటావు కదా!" నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు విష్ణు.

"నిజమే కానీ... ఆ కంప్యూటర్ ముందు కూర్చుని సాయంత్రం అయ్యేసరికి తలనొప్పి అనిపిస్తుంది. చూద్దాంలే..! ఆదివారాలు మాత్రం నేను హెల్ప్ చెయ్యగలను. అయినా బ్యాంకులో ఉద్యోగం తెచ్చుకోవడం నువ్వనుకున్నంత సులభం కాదు. నా మాట విని నువ్వు సేల్స్‌లైన్‌లో వెళితే బాగుంటుంది. ఊర్లు తిరుగుతూ ఉండొచ్చు. బాగా సంపాదించనూ వచ్చు!"

స్నేహ మాటలకు దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు విష్ణు.

"నిజమే! బ్యాంకు పరీక్షల్లో నెగ్గాలంటే నీలా తెలివితేటలూ, చురుకుదనం ఉండాలి. అవి లేకుండా ఆశించడం దురాశే అవుతుంది!" అంటూ అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయాడు.

స్నేహలో కొత్తగా వచ్చిన ఈ మార్పు అతనిలో పట్టుదలను పెంచింది. ఉద్యోగం తెచ్చుకోవడమే ధ్యేయంగా పగలూ రాత్రీ చదవసాగాడు.

పరీక్షకి వెళ్లేరోజు తల్లిదండ్రులిద్దరికీ నమస్కారం చేశాడు విష్ణు.

అతనిలో ఆందోళన వాళ్ళను ఆశ్చర్యపరచింది.

ప్రతి పరీక్షకీ సరదాగా వెళ్లి రాసొచ్చే విష్ణు- అంత టెన్షన్‌పడుతూ చూడటం వాళ్ళకు అదే మొదటిసారి!

"నువ్వు ఈసారి తప్పకుండా పాసవుతావురా..! కష్టపడి చదివావు. నీ కష్టాన్ని ఆ భగవంతుడు తప్పక గుర్తిస్తాడు!" రమణమూర్తి అన్నాడు.

విష్ణు పరీక్ష పాసవ్వడంతోపాటు ఉద్యోగం కూడా తెచ్చుకున్నాడు.

స్నేహ అతనికి 'కంగ్రాచ్యులేషన్స్' చెప్పింది- స్వీట్ ప్యాకెట్ ఇస్తూ.

"నువ్వు స్వీట్స్ తెచ్చావా..? నేను కదా ఇవ్వాలి స్వీట్లు..?!"

"స్వీట్లు ఎవరిస్తే ఏం? ఆనందం మనందరిదీ కదా! నిజంగా నాకు చాలా చాలా సంతోషంగా ఉంది విష్ణూ! యు హేవ్ డన్ ఇట్!" అంది.

విష్ణుతో కొంతసేపు మాట్లాడి, వెళ్లొస్తానని లేచింది స్నేహ.

గేటు వరకు వచ్చిన సుజాత- "ఏమ్మా..! వాడికి ఉద్యోగం కూడా వచ్చింది. ఇప్పుడైనా వాణ్ణి చేసుకుంటావా?" అని అడిగింది.

"అదెలా వీలవుతుంది ఆంటీ?" అంది దిగులుగా స్నేహ.

"ఎందుకు వీలు కాదు?" అర్థంకాక అడిగింది సుజాత.

"విష్ణు నన్ను చేసుకోవాలి అంటే... అతడు కదా తాళి కట్టేది!" అంది నవ్వుతూ.

ఆమె జోక్ అర్థమైంది సుజాతకి. విష్ణుతో పెళ్ళికి స్నేహ ఒప్పుకుందన్న సంతోషం వల్ల హాయిగా నవ్వేసింది ఆ జోక్‌కి.

"మరి, ఆ కంచి సంబంధం..?" అనుమానంగా అడిగింది.

"కథ కంచికి..! నేను మీ ఇంటికి..!" నవ్వుతూ అంది.

"అంటే... కంచి సంబంధం కట్టు కథా?"

"అవును! విష్ణుకి తెలివితేటలున్నాయి. అయితే కష్టపడడు. మేమిద్దరం చదువుకునేటప్పుడు నావైపు చూస్తూంటాడుగాని, నేను చెప్పేది వినేవాడు కాదు. అందుకే అతనికి నాతోపాటు ఉద్యోగం రాలేదు. అతను బాగా చదివి రాయాలంటే అతన్ని రెచ్చగొట్టాలి. అదే చేశాను! 'బ్యాంకు ఉద్యోగం తెచ్చుకోవడం నీవల్ల కాదు' అన్నట్లు మాట్లాడాను. నేననుకున్నట్లే కసిగా చదివి ఉద్యోగం తెచ్చుకున్నాడు!"

"ఎంత మంచి మనసమ్మా నీది..! చిన్నదానివైనా గొప్పమనసుతో ఆలోచించావు. విష్ణు నీకెంతో ఋణపడి ఉన్నాడు!"

"విష్ణు నాకోసం ఎంతో చేశాడు ఆంటీ..! అతను చేసినదానిముందు నేను చేసింది ఎంత? కాకపోతే- జీవితంలో అతిముఖ్యమైన సమయం వృధా చేస్తున్నాడనే బాధ నాలో ఉండేది. అందుకే 'ఎవరేమనుకొంటారో...' అనికూడా ఆలోచించకుండా రాత్రీ, పగలూ నాతోపాటు అతన్నీ చదివింపజేశాను. అయితే- విష్ణు ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోలేదు. నా ముఖం చూస్తూ

ఏదో లోకంలోకి వెళ్లిపోయేవాడు. నా ముఖాన్ని చూస్తూ కర్తవ్యం మర్చిపోతే- ఆ ముఖం కాదు కదా... ఏ ముఖమూ అతనికి దొరకదు. నా ప్లాను మంచి ఫలితాన్నిచ్చింది. అదే నాకు సంతోషం!"

తన రూములో నుంచి వాళ్ళ మాటలు విన్న విష్ణుకి ఆశ్చర్యంతోపాటు ఆనందం కూడా కలిగింది. తన శ్రేయస్సు కోసం, తన భవిష్యత్తు కోసం తన మనసును నొప్పించేలా మాట్లాడింది. దానివల్ల తన మనసు విరిగి ఆమెకి దూరమయ్యే అవకాశం ఉన్నా భయపడలేదు. తనని అంత బాగా అర్థంచేసుకుంది. 'స్నేహా... యు ఆర్ గ్రేట్! యు విల్ బి మై ఐడియల్ వైఫ్!' అనుకున్నాడు విష్ణు.

"ఇంతకీ... ఎంత కట్నం ఇస్తారు మా విష్ణుకి?" సుజాత అడిగింది.

"కట్నమా..? భలేవారే..! నేనే పెద్దకట్నం మీ విష్ణుకి!"

"అలాంటి మాటలన్నీ లాభం లేదు. ఇందాకే తిరుచ్చి నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. లక్ష రూపాయలు కట్నం ఇస్తామంటున్నారు. మీరు ఇవ్వనంటే ఆ తిరుచ్చి సంబంధమే ఖాయం చేసేస్తాను!" అంది సుజాత.

"ఇలా బెదిరిస్తారా? ముందు మీ కోడలు కానివ్వండి... తర్వాత చూపిస్తాను నా తడాకా..?!" చూపుడువ్రేలుతో బెదిరిస్తూ అంది స్నేహ.

ఆమెను ఆ ఫోజులో చూసిన సుజాతకి నవ్వు వచ్చింది.

"నువ్వు నన్నెంత సతాయించినా నేనుమాత్రం ఇలా అంటూనే ఉంటాను!" అంటూ స్నేహ రెండు బుగ్గలనూ గట్టిగా లాగింది సుజాత మురిపెంగా.